

מכניסי לחמים

ערב ראשה שנה

NON

ספר מחזור-שאלוניקי עמוד 1 בודפס מתוך אוצרות הסופר. עמוד 440

שמר סברות והסדיק הראשונים היו רואים דברים מבהילים ומסערים קולות סרערים וצותה חזרה לתקוע בראש הקנה בשופר בדכתיב יום חרועה יהיה לכם וזכרון חרועה! וכונם במצות תקיעה וזקצרה התורה מאד ולא נזכרה בה דק ב פעמים כל שאין פן יבאר הבערים שזכרו כחור כמה פעמים ואמרו בזה בחוספאת דעירובין שבמצות שהם עקר האלהות כנון סופר תפילין לולב מצית מקרא מועט והלכות מרובות אבל במועדות שטעמן נגלה ומורין על החדש ועל הניסים מקרא מרובה שהענין ההוא מסאסם בכל האומות וענין בחגיגה פירקא קמא

שְׁנֵי יָמִים

שני ימים

טובים שאנו עושין בזמן הזה מראש השנה קדושה אחת הם וכיום אחר נחשבים ועל כל מה שנולד ביוב ראשון מהם אנקצר או נקלם או נצוד הוא אסור ביום שני ואין ביום ראשון לשני אלא מה שהקלו חכמים יסאר שני שים טובים של פסח ושבעות הן שתי קדושות ואינם כיום אחד וכל מה שנולד ביום ראשון מהן או נקצר או נקלם או נצוד הוא סוהר זה שני ואפי' בני ארץ ישראל שאינן עושין היום משאר ימים טובי' לא יום אכסו שכתוב בתורה הן עושין היום מראש השנה שני ימים ולא כסן הוה בלד אלא אפילו בזמן שהיה בית המקדש קים היו רוב ישראל עושין שני ימים טובים מראש השנה וזה טעמו של דבר בזמן שבית המקדש קים לא היו קובעים ראשי חודשים אלא על פיהררררר שכן היה מצות הכהוב כמו שלסרנו מפסוק וחרש היה לכם כזה ראה וקדש ולא היה חרש מקדש עד שיאמרו הסנהדרין וזהו דין הקבועים בארץ ישראל מקודש מקודש וכשהיו בית דין מקדשין ראש חודש ניסן מיד היו יוצאין שלוחים מאותו המקום סקדשוהו בכל ארץ ישראל להודיעם שיעשו חג פסח בחמשה עשר בו וכן נכזהו מקדשין ראש חודש תשרי אותו היום סקדשו בו בית דין חרש חשרי וחרש ניסן לא היו עושין מפסח ושבעות וסכות אלא יום אחד ככהוב בתורה אבל מקומות היו בארץ ישראל שלא היו שלוחי חשרי כגיעים להם בשום פנים קודם סכות ולא נדע להם היום שקבעו בו בית דין ראש חודש תשרי ועל כן היו אותם המקומות עושים לעולם שני ימים כפסח ומשבעות ומסוכות מפני הספק ואוהם שני ימים היו שתי קדושות מספק שאם אחר קודש חשני בודאי חול אבל סים הכפנרים לא היו עושים לעולם לא יום אחד של ענין זה היו סומכין על מסורת החשבון שבידם כדי שלא יסריתו את הצבור להתענות סני ימים ועתה בזמן הזה שאף על פי שאנו יודעים קבוע החרשים בנינו על פי החשבון והיהם הדין שלא נעשה מאותן הימים אלא יום אחד ככהוב בתורה אף על פי כן חקנו חכמים שכל אותם המקומות שלא היו שלוחי חשרי כגיעים להם והיו עושין שני ימים כפסח ומשבעות ומסוכות בזמן שבית המקדש קים מפני הספק נכעתה בזמן הזה יעשו כן כדי שלא יבאנו מבנה אבותיהם ועל כן בכל גלות ישראל עושים סהם סהם ימים אבל ביום ראשון ישראל לא עשו סהם יעלים אלא יום אחד שבת המקדש קים מפני שהשלוחים היו מגיעין להם אף בזמן הזה אינם חייבים לעשות אלא יום אחד כמו שנגזר לעולם יום טוב כל ראש השנה דין אחר יש לו שיום טוב הוה הוא בראש חודש עצמו כמו שכתוב וחרש הסביעי בארץ לחרש ולא היו שלוחים יוצאים לו כיום טוב הוא ועל כן כל המקומות שהיו חוץ לאותו מקום שקדשוהו בית דין היו עושין אותו כני ימים כספק שלא היו יודעים סמי שלוחים היום שקבעוהו בית דין לפה חוסס אורב לקדושה אחת כפני שאף בירושלים עצמת שהיה מקובית דין היו עושים לפעמים בזמן שבית המקדש קים שני ימים כראש השנה שהם לא היו יכולים לקדש חרש תשרי על סיבוא להם עדים סראו הלבנה והיו סצפים את הערים אותה היום בקדושה כפני הספק סמא קדש הוא ואם באו הערים באותו היום

בבקר היום קרשים אותו ולא היו עושים כראש השלה אלא אותו היום לרב אם נשתה הערים ולא באו באותו היום יום שלשים אלא מן המטה ולסעלה היו נוסדן אותו עם שלשים בקרסה כיון שכבר עבר רובו נקדשה אבל עקר היום טוב היו קובעים לכחדהו וממנו ה' נסיון ליום הכפורים ולפסח ויכלים היו לעשות כן שהם יתברך צוה על המעדות הוא צוה שנמשך על בית דין שקובעין אותם שנה אלה מעריה אשר תקראו אותם הדרור רול אחם אפילו שונגים אחם אפילו מויליסאין לומרם אלא אלו ומפני תקנה זו ומנהג זה היו שני היום קדשה אחת ותמרה הוא שהחמירו עליהם וחקנה היא כהקנו להם וכקדשה אריכתא הוא וכיון שכן אין לפרוץ גדר וחקנהם אפילו בזמן הזה שקובעים על פי החשבון עושים שני היום כראש הכנה בין בארץ ישראל בין בשאר ארצות אבל אין כוין ליום הכפורים ולפסח אלא מיום ראשון

ראש השנה אינו הל אלא בארץ מלכי בגוה ולא בימי אדו ואין מכריזין הרדש בשבת שלמנו וזו תפול ההקפה ולפעמים היה בארץ לחצון לסמנה עקרב ראש השנה מתבללין כבכל שאר ימי החול אין אצרים חתנה ומתפללין ערבית ואף על פי סדרהבה סדורין נתיבם מעריצים לאהגו ולמר מעריכיב בליל ראש השנה ואחר שיאכר החן פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו לישראל ועל ב ירושלם אומרים הקהל תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ואם הוא שבת אצרים ושכרו ואחר כך תקעו בחדש שופר וכו' ומתפללין תפילת שמונה עשרה ואומרים וזכרנו מיכסוך וזכן תן פהך וזכן תן כבוד ואו צריקים קדוש אהה עד הסוף הקדוש אתה בחרתנו ואמר בו ותחן לנו את יוכיחכרון היה יום הרועה מקרא קדש ובשבת אומר וזכרון ת ערועה מקרא קדש ואחר כך אומר אלהינו ואלהינו אנוכינא מלוד קרענו כסצוחר עד פקדש ישראל ויוכיחכרון ובשבת חיהם מ פקדש השבת וישראל ויום הזכרון וכברכת רצה אומר ובתוב לחייכמוכיב כל בני בריהך ואמר בספר חיים ברכה וטלום וכולי ותהיככרון אתה יי וצפה הסלום קדש שלם עלינו לשבת קדש יהוש יעדל ואבשה עבת אחר חפלת שבתה עשרה אומר ויהיככרון ומנן אבות וסמקום האל הקדוש אומר הסוך הקדוש קדש יהוש בנה מדלדיקין קדש יהוש עלינו לסבת יעדל שבת וזכרו או ימ בכור ואכתוב לחיים טובים אפילו קורס שעקר רגליו אינו חסר ויש עשרה ימים הכנסה כל אחד אומר לחברו תכתב ותחמם לשנה טובה קדוש של ליל ראש השנה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא אסרי הנפץ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ונתת לנו יי אלהינו את יום הזה וזמן הזה יום תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ודברך מלכנו אסת וקום לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון ברוך יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ואשר ברכת המצויא וזהו הני לאכול תמחים מחקים בדבש וראוי לברך על החמץ בורא פרי העץ ואשר כך אמר שם מחוקק ואמר
החמץ בדבש וזהו הני לאכול ראש מיל ויש ענהים לאכול קשוצים וכרתי סקודין לאאך ובברכת המאן אמר יעלה ויבא ואם הוא
שבת אמר תחלה ויכול בורא פרי העפון וכו' אשר בחר בנו וכו' ואמר וכו' חרועה מקרא קדש כו' מקדש הטבת וישראל ויוס היורן
ראש השנה משכין לתפלה וכל אדם מחזיר עם עצמו ועם כל ביתו כל תפלה הימים האלה והמחזור ולא יספון נ' תתק בידא אית
המצא רק מי שדא חולה או בשדא עס הארץ האכל לא יתפלל בימים נראים אלא במקום שאין שם חון אשר יכול להתפלל